

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Metrica Paraphrasis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

SECTIO VIGESIMAPRIMA.

ECCLESIASTES.

VERSUS 28. Ecce hoc inueni, dixit Ecclesiastes,
vnum & alterum, vt inuenirem rationem,

29. quam adhuc quærit anima mea, & non inue-
ni. Virum de mille vnum reperi, mulierem ex
omnibus non inueni.

30. Solummodò hoc inueni, quòd fecerit Deus
hominem rectum, & ipse se infinitis miscue-
rit^a quæstionibus. Quis talis vt sapiens est?
& quis cognouit solutionem verbi?

^a LXX. ce-
gitationi-
bus. Cam-
pensis, stul-
tis inuen-
tionibus.

METRICA PARAPHRASIS.

QVONDAM in terras ex arce poli
Lumina flexit Rector olympi,
Circumspectans hominum studia,
Penitusque sinus radiis penetrans,
Si reperisset fors è cunctis
Millibus vnum, quem cana fides
Candorque animæ ciuem patriis
Adderet astris. Nemo, heu! nemo
Integer animi, scelerisque exfors;
Nemo, heu! tanti Numinis oculo
Censore fuit, cui maculoso
Lurida vultu, ceu fraterno
Viduata igni Cynthia pallet:
Cui sordentes pudibunda premunt
Sidera flammæ. Qui potis igitur

Psal. 13, 2.

Iob 25.

Homo

XXX

Homo putrescens ligni frustum,
Aut lampyrides, genus abiectum,
Fatuâ Numen recreare face?
At si cunctos agitata poli
Facit urna reos; an mortali
Saltem trutina nullum virtus
Morumque decus dabit eximium?
En mente vagâ singula scrutor:
Et nunc feror huc, nunc feror illuc,
Moresque oculis, vitamque noto,
Si fors vita norma beata,
Sanctâque pietas, quam vestigo
Sectorque gemens, emicet usquam.
Heu! quod toties labor in ventos
Frustratus abit. fecunda quidem
Sata luxuriant scelerum culmis,
Sed virtutum sterilescit ager.
Heu! degeneres, mundi opprobrium,
Nos elumbis, senioque grauis,
Vitisque grauis protulit orbis.
E mille viris exstitit vnus,
Qui consistens tramite recti,
Morumque luem, vulgi que probrum
Procul arceret segrege vitâ.
Ast è totidem millibus vna
Femina nusquam comperta mihi.
Hoc compertum scilicet vnum,
Homini Numen quod dedit esse
Vultu recto, mente erectâ,
Cærule mandans templa tueri,
Vitæque polo ducere normam.
Talia prisca quondam Patres

Sacla videbant, cum plebs facilis
 Sine lege fidem sponte colebat:
 Cum virtuti suus esset honos,
 Cum noctigenis pestibus orci
 Nondum licuit stygio adflatu
 Fœdare diem. Nunc in senium
 Vergente die, postquam infecit
 Vilior orbem vena metalli,
 Heu! vitiorum menti incubuit
 Funesta cohors: ambitio exlex,
 Præcepſque furor, tabida luor
 Viscera rodens, laceroque gemens
 Luctus amictu, quin & luxus
 Populator opum, nec minus auri
 Scelerata fames, quæque exsanguis
 Longo subeunt ordine cura.
 Nec dira fames exempta opibus,
 Quas blanda parens diuite sulco
 Terra ministrat: Magna Matris
 Fodimus aluum: fuluaque massa
 Nigrante cauo melius latitans
 Iussa ignotam spectare diem.
 Hinc iam fraudum perfida larua,
 Hinc sicarum venale nefas,
 Hinc empta coquunt aconita necem,
 Hinc lupus homini furit alter homo:
 Et pudor & fas exulat orbe.
 Quisnam ut Sapiens ista sagaci
 Corde volutet? Quisve resoluat
 Magnus Apollo, quibus in terris
 Vita lateat norma beata?